05 Op de woelige baren

Een jonge zeeman kwam van boord
een forse blonde Noor
Waar hij ook doolde op de zee
zijn stad was Baltimore
Daar ergens in de havenbuurt
was er zo'n klein café
Daar zong ze bij een harmonica, zeemansliedjes mee

Refrein:
Op de woelige baren, bij storm en bij wind
Denkt hij steeds aan zijn blondje, dat vrolijke kind
Zij leeft in zijn harte, zij zingt in zijn bloed
Hij hoort nog haar stemme, in de eb en de vloed

Toen zei hij op een keer: "Mijn schat
op heel het wereldrond
Is er geen kind zo lief als jij"
en kuste op haar mond
Ze zag hem lang en rustig aan
tot ze haar hart verloor
Toen zei ze zacht: "Ik hou van jou
mijn forse blonde Noor"

Refrein

De Noorman koos weer vrolijk zee
want nu had hij zijn schat
Toen kwam het noodlot op zijn weg
dat hij vergeten had
Zijn schip dat stootte op een klip
toen was het gouw gedaan
't Is in een woeste storm des nachts
met man en muis vergaan

Refrein

 © Zeemanskoor Bestevaer 2019